ISSN 2300-9233

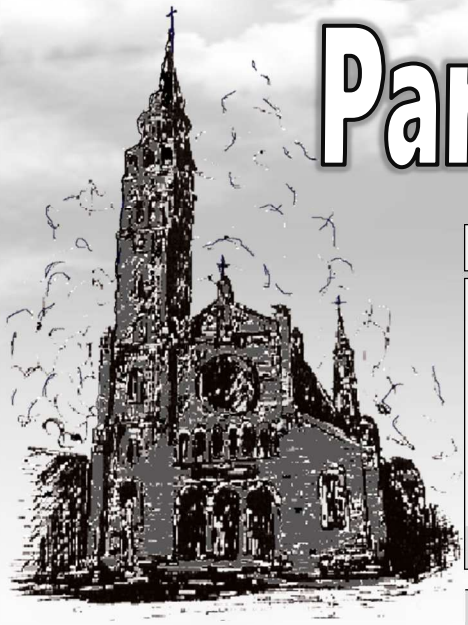

Parafia św. Augustyna

ul. Nowolipki 18, 01-019 Warszawa

Msze św. dzień powszedni: 7^{00}, 9^{00}, 18^{30}
niedziela: 7^{00}, 8^{30}, 10^{00}, 11^{30}, 13^{00}, 18^{30} i 19^{45}
Spowiedź św. na każdej Mszy św.
Kancelaria: od wtorku do piątku w godz. 9^{30} - 10^{00}; 16^{00} - 17^{45}
tel.: 22-838-30-95 tylko w godzinach urzędowania

Konto parafii św. Augustyna: **56 1240 2063 1111 0010 0087 4213**

Uroczystość Zesłania Ducha Świętego **8 czerwca 2025**

LITURGIA SŁOWA

Dz 2,1-11; Ps 104; Rz 8, 8-17;
J 14, 15-16. 23b-26

Psalm responsoryjny: **Niech zstąpi Duch Twój i odnowi ziemię**.

Jezus powiedział do swoich uczniów: „Jeżeli Mnie miłujecie, będziecie zachowywać moje przykazania. Ja zaś będę prosił Ojca, a innego Parakleta da wam, aby z wami był na zawsze. Jeśli Mnie kto miłuje, będzie zachowywał moją naukę, a Ojciec mój umiłuje go i przyjdziemy do niego, i mieszkanie u niego uczynimy. Kto nie miłuje Mnie, ten nie zachowuje słów moich, a nauka, którą słyszycie, nie jest moja, ale Tego, który Mnie posłał, Ojca. To wam powiedziałem, przebywając wśród was. A Paraklet, Duch Święty, którego Ojciec pośle w moim imieniu, On was wszystkiego nauczy i przypomni wam wszystko, co Ja wam powiedziałem".

ROZWAŻANIE

Spróbuję wyobrazić sobie siebie we wspólnocie uczniów, którzy są pełni obaw. Popatrzę na ich zalęknione twarze i zachowanie przeniknięte strachem. Negatywne uczucia, którym się poddali, nie pozwalają im doświadczyć prawdy, że Jezus żyje. Są zamknięci...

Czy nie odczuwam w sobie lęków i obaw, które paraliżują radość mojego życia? Spróbuję je wypowiedzieć, nazwać po imieniu.

Będę kontemplował Jezusa, który nagle staje pośród uczniów, mimo zamkniętych drzwi. On potrafi przeniknąć każde zamknięte i sparaliżowane lękiem serce. Staje pośród moich najtrudniejszych problemów. Pragnie mnie uwolnić od wszystkiego, co mnie uzależnia.

„Pokój Wam... Weźmijcie Ducha Świętego”. Pomyślę, że Jezus kieruje te słowa bezpośrednio do mnie. Codziennie staje pośród moich spraw, które odbierają mi pokój i prosi, abym wziął Ducha Świętego.

W jakich momentach lub sytuacjach najczęściej tracę pokój serca?

Powiem o nich Jezusowi.

Jeśli tylko zechcę, mogę przyjmować codziennie Ducha Świętego i cieszyć się Jego pokojem. Może mi w tym pomóc najprostsza, z wiarą wypowiedziana modlitwa:

Duchu Pokoju, przyjdź!
Wyzwól mnie, Duchu Święty, od mojego lęku.

Ks. Krzysztof Wons SDS

SEKWENCJA

Przybądź, Duchu Święty,
Ześlij z nieba wzięty
Światła Twego strumień.

Przyjdź, Ojcze ubogich,
Przyjdź, Dawco łask drogich,
Przyjdź, Światłości sumień.

O, najmilszy z gości,
Słodka serc radości,
Słodkie orzeźwienie.

W pracy Tyś ochłodą,
W skwarze żywą wodą,
W płaczu utulenie.

Światłości najświętsza,
Serc wierzących wnętrza
Poddaj Twej potędze.

Bez Twojego tchnienia,
Cóż jest wśród stworzenia?
Tylko cierń i nędze.

Obmyj, co nieświęte,
Oschłym wlej zachętę,
Ulecz serca ranę.

Nagnij, co jest harde,
Rozgrzej serca twarde,
Prowadź zabłąkane.

Daj Twoim wierzącym,
W Tobie ufającym,
Siedmiorakie dary.

Daj zasługę męstwa,
Daj wieniec zwycięstwa,
Daj szczęście bez miary.

PIĘĆDZIESIĄTNICA

Pięćdziesiątego dnia po swoim zmartwychwstaniu Pan Jezus zesłał Ducha Świętego na Maryję i Apostołów zgromadzonych w Wieczerniku, wypełniając tym samym swoją obietnicę: „Gdy przyjdzie Duch Pocieszyciel, którego Ja wam poślę od Ojca, Duch Prawdy, który od Ojca pochodzi, On będzie świadczył o Mnie” (J 15, 26).

W dniu Pięćdziesiątnicy Kościół, ożywiony Duchem Świętym, rozpoczyna przepowiadanie radosnej nowiny o zbawieniu wszystkim narodom.

Zielone Świątki, bo tak brzmi popularna nazwa dzisiejszej uroczystości, to jedno z najstarszych świąt Kościoła, obchodzone już w czasach apostolskich. Dzień ten posiadał wtedy praktycznie tę samą rangę, co uroczystość Paschy. W pierwszych wiekach, w wigilię tego święta, udzielano chrztu katechumenom. W średniowieczu istniał zwyczaj rzucania z sufitu kościoła, w trakcie odprawiania Mszy świętej, róż i innych kwiatów symbolizujących dary Ducha Świętego. W bazylikach i katedrach w czasie uroczystości wypuszczano z klatek gołębie: symbol Ducha Świętego.

Kościół przypomina, że Pięćdziesiątnica jest wypełnieniem i zakończeniem Świąt Paschalnych. Duch Święty – Nowe Życie w Chrystusie - był celem całej działalności Chrystusa. Zgodnie z obietnicą, po wywyższeniu Chrystusa na drzewie krzyża, gdy dostęp do Ojca został

KATECHIZM KOŚCIOŁA KATOLICKIEGO

1982 Stare Prawo jest przygotowaniem do Ewangelii.

1983 Nowe Prawo jest łaską Ducha Świętego otrzymaną przez wiarę w Chrystusa. Działa ono przez miłość. Zostało wyrażone w sposób szczególny w Kazaniu na Górze i korzysta z sakramentów, aby udzielać nam łaski.

1984 Prawo ewangeliczne wypełnia, przekracza i udoskonala Stare Prawo: jego obietnice - przez błogosławieństwa Królestwa niebieskiego; jego przykazania - przez przemianę źródła czynów, czyli serca.

1985 Nowe Prawo jest prawem miłości, prawem łaski, prawem wolności.

1986 Oprócz przykazań Nowe Prawo zawiera rady ewangeliiczne. "Świętość Kościoła wspierają... w szczególny sposób różne rady jakie Pan w Ewangelii zalecił wypełniać uczniom swoim".

1987 Łaska Ducha Świętego ma moc usprawiedliwić nas, to znaczy obmyć nas z naszych grzechów i udzielić nam "sprawiedliwości Bożej przez wiarę w Jezusa Chrystusa" (Rz 3, 22) i przez chrzest: Jeżeli umarliśmy razem z Chrystusem, wierzymy, że z Nim również żyć będziemy, wiedząc, że Chrystus powstawszy z martwych, już więcej nie umiera, śmierć nad Nim nie ma już władzy. Bo to, że umarł, umarł dla grzechu tylko raz, a że żyje, żyje dla Boga. Tak i wy rozumiejcie, że umarliście dla grzechu, żyjecie zaś dla Boga w Chrystusie Jezusie (Rz 6, 8-11).

otwarty, a dziecięctwo Boże stało się rzeczywistością, posłany zostaje Duch Ojca i Syna, by prowadził dalej dzieło Jezusa.

Dzisiaj za pobożne, publiczne odmówienie całego hymnu: „O Stworzycielu Duchu, przyjdź...” można dostąpić **odpustu zupełnego,** pod zwykłymi warunkami.

FRAGMENTY ENCYKLIKI *DILEXIT NOS* OJCA ŚWIĘTEGO FRANCISZKA O MIŁOŚCI LUDZKIEJ I BOŻEJ SERCA JEZUSA CHRYSTUSA

126. Podczas gdy niektóre wyrażenia św. Małgorzaty, jeśli zostałyby źle zrozumiane, mogłyby prowadzić do zbytniego zaufania własnym aktom poświęcenia się i ofiarom, św. Klaudiusz pokazuje, że kontemplacja Serca Chrystusa, jeśli jest autentyczna, nie wywołuje samozadowolenia ani pychy w ludzkich doświadczeniach lub wysiłkach, ale nieopisane zatracenie się w Chrystusie, które wypełnia życie pokojem, bezpieczeństwem i zdecydowaniem. Bardzo dobrze wyraził tę bezgraniczną ufność w słynnej modlitwie:

„Mój Boże, wierzę mocno, że opiekujesz się wszystkimi, którzy pokładają w Tobie nadzieję. Nie potrzebują niczego, kiedy polegają na Tobie we wszystkim. Dlatego postanawiam żyć w przyszłości bez żadnych trosk i zrzucić z siebie wszystkie moje niepokoje (…). Nigdy nie stracę mojej nadziei. Zachowam ją do ostatniego momentu mojego życia. Wszystkie demony piekielne na próżno będą szukać sposobności, by mi ją odebrać (…). Choćby niektórzy oczekiwali szczęścia od swoich bogactw lub talentów; choćby inni polegali na niewinności swojego życia, na surowości swoich pokut, na liczbie swoich jałmużn lub na żarliwości swoich modlitw, (…) to jednak, Panie, moja ufność pokładana w Tobie jest moją jedyną ufnością: ta ufność nigdy nikogo nie zwiedzie (…). Dlatego jestem pewien, że będę szczęśliwy na wieki, bowiem mam mocną nadzieję, że tak będzie, i to od Ciebie, mój Boże, pochodzi cała moja nadzieja”.

127. W styczniu 1677 r., św. Klaudiusz napisał notatkę, poprzedzoną kilkoma wersami odnoszącymi się do pewności, jaką odczuwał w związku ze swoim posłannictwem: „Poznałem, że Bóg zechciał, abym służył Mu, starając się spełnić Jego pragnienia dotyczące nabożeństwa, które zaproponował pewnej osobie, z którą w bardzo poufny sposób się porozumiewa, a dla której dobra pragnął posłużyć się moją słabością”.

128. Ważne jest, aby zauważyć, jak w duchowości La Colombière’a obecna jest radosna synteza bogatego i pięknego doświadczenia duchowego św. Małgorzaty, oraz bardzo konkretnej kontemplacji Ćwiczeń ignacjańskich. Na początku Trzeciego Tygodnia miesięcznych Ćwiczeń pisał on tak: „Dwie rzeczy poruszyły mnie nadzwyczajnie. Pierwsza z nich to usposobienie, z jakim Jezus Chrystus objawił się tym, którzy Go szukali. Jego Serce pogrążone jest w straszliwej udręce; wszystkie uczucia wzburzone w Nim, cała natura jest wstrząśnięta, a mimo tego chaosu, mimo wszystkich pokus, Serce zwraca się wprost ku Bogu; nie waha się, by obrać stronę wskazywaną przez cnotę, i to przez najwyższą z cnót (…). Druga rzecz to zachowanie tegoż Serca wobec Judasza, który Go zdradza, wobec Apostołów, którzy tchórzliwie Go opuszczają, wobec kapłanów i innych odpowiedzialnych za Jego prześladowanie. To wszystko nie zdołało wzbudzić w Nim najmniejszego uczucia nienawiści czy oburzenia (…). Przedstawiam sobie zatem to Serce bez goryczy, bez zaciekłości, pełne prawdziwej czułości wobec swych nieprzyjaciół”.

Święty Karol de Foucauld i Święta Teresa od Dzieciątka Jezus

129. Św. Karol de Foucauld i św. Teresa od Dzieciątka Jezus, nie mając takich intencji, przekształcili niektóre elementy nabożeństwa do Serca Chrystusa, pomagając nam zrozumieć je z jeszcze większą wiernością Ewangelii. Zobaczmy teraz, jak to nabożeństwo wyrażało się w ich życiu. W następnym rozdziale powrócimy do nich, aby ukazać wyjątkowość wymiaru misyjnego, który oboje rozwinęli na różne sposoby.

130. W Louye, św. Karol de Foucauld nawiedzał Najświętszy Sakrament wraz ze swoją kuzynką, panią de Bondy, a ona pewnego dnia wskazała mu obraz Najświętszego Serca. Ta kuzynka, jak sam przyznaje, odegrała kluczową rolę w nawróceniu Karola: „Ponieważ to Panią dobry Bóg uczynił pierwszym narzędziem swojego miłosierdzia względem mnie, na Panią też to całe miłosierdzie spływa. Co by teraz ze mną było, gdyby mnie Pani nie nawróciła, nie przyprowadziła z powrotem do Jezusa, nie nauczyła krok po kroku, słowo po słowie tego, co pobożne i dobre?”. Ale tym, co w nim obudziła, była właśnie paląca świadomość miłości Jezusa. Wszystko się w tym zawierało, to było najważniejsze. A skoncentrowało się to szczególnie na nabożeństwie do Serca Chrystusa, w którym znajdował on bezgraniczne miłosierdzie: „Miejmy nadzieję w nieskończonym mi-

łosierdziu Tego, którego Najświętsze Serce dała mi Pani poznać".

131. Następnie, jego kierownik duchowy, ks. Henri Huvelin, pomógł mu zgłębić tę cenną tajemnicę: „To błogosławione Serce, o którym Ksiądz tak często nam mówił". W dniu 6 czerwca 1889 r. Karol poświęcił się Najświętszemu Sercu, w którym znajdował miłość absolutną. Mówi on do Chrystusa: „Tak hojnie mnie obdarzyłeś dobrodziejstwami, że wydawałoby się niewdzięcznością wobec Twego Serca nie wierzyć, iż jest ono gotowe napełnić mnie wszelkim dobrem, nawet największym, albowiem zarówno Twoja miłość, jak i Twoja hojność są bez miary". Zostanie on pustelnikiem „pod imieniem Najświętszego Serca".

Cdn.

Z DZIENNICZKA ŚW. FAUSTYNY

Jezu Hostio, gdybyś mnie Ty sam nie wspierał, nie umiałabym wytrwać na krzyżu, nie umiałabym wytrzymać tyle cierpień, ale moc łaski Twojej utrzymuje mnie na wyższym poziomie i czyni zasługującymi moje cierpienia. Dajesz mi moc, aby iść zawsze naprzód i gwałtem zdobywać niebo, i mieć w sercu miłość do tych, od których doznaje się przeciwności i wzgardy. Można wszystko z łaską Twoją (Dz. 1620).

MODLITWA O SIEDEM DARÓW DUCHA ŚWIĘTEGO

Duchu Przenajświętszy, Pocieszycielu, uświęcający dusze nasze, racz mi udzielić daru mądrości, abym poznał i umiłował prawdę wiekuistą i nigdy dóbr tego świata nie przedkładał nad dobro wieczne.

Daj mi dar rozumu, abym poznał prawdy objawione.

Daj mi dar umiejętności, abym się przekonał o nicości swojej i wszelkich rzeczy stworzonych. Żebym wszystko odnosił do Boga według uczuć Serca Jezusowego.

Daj mi dar rady, abym ostrożnie postępował wśród niebezpieczeństw życia doczesnego i spełniał wolę Bożą.

Daj mi dar męstwa, abym przezwyciężał pokusy nieprzyjaciela i znosił prześladowania, na które mógłbym być wystawiony.

Daj mi dar pobożności, abym się rozmiłował w rozmyślaniu, w modlitwie i w tym wszystkim, co się do służby Bożej odnosi.

Daj mi dar bojaźni Bożej, abym pilnie unikał wszystkiego, co by Cię obrazić mogło, abym się bał grzechu bardziej niż śmierci, a to jedynie dla miłości Twojej.

Do tych wszystkich darów, o Duchu Święty, dodaj mi dar pokuty, abym grzechy swoje opłakiwał, i ducha umartwienia, abym zadość uczynił Boskiej sprawiedliwości.

Napełnij Duchu Święty, serce moje Boską miłością i łaską wytrwania, abym żył po chrześcijańsku i umarł śmiercią świątobliwą. Amen

O G Ł O S Z E N I A

1. Przez cały miesiąc zapraszamy na **nabożeństwa czerwcowe** – ku czci Najświętszego Serca Pana Jezusa, z wystawieniem Najświętszego Sakramentu – zapraszamy **codziennie o godz. 18:00**.

2. Dziś obchodzimy uroczystość **Zesłania Ducha Świętego**, która kończy okres wielkanocny w Kościele. Dzisiaj, za pobożne, publiczne odmówienie całego hymnu: „O Stworzycielu Duchu, przyjdź..." można dostąpić **odpustu zupełnego,** pod zwykłymi warunkami.

Jutro drugi dzień Zielonych Świątek – święto **Najświętszej Maryi Panny, Matki Kościoła**.

3. Msza święta w rocznicę pierwszej Komunii świętej odbędzie się dziś o godz. **11.30**. Zapraszamy wszystkie dzieci, które w ubiegłym roku w naszej parafii po raz pierwszy przyjęły Komunię św.

4. W środę w Liturgii wspominamy **św. Barnabę**, apostoła, w piątek - **św. Antoniego z Padwy**, a w sobotę - **bł. Michała Kozala**, męczennika.

5. W czwartek po Niedzieli Zesłania Ducha Świętego obchodzimy w Kościele święto **Jezusa Chrystusa, Najwyższego i Wiecznego Kapłana.** Kościół pragnie, aby to święto przyczyniało się do pogłębiania świętości życia Duchowieństwa i Ludu Bożego oraz stało się inspiracją do modlitwy o nowe, święte i liczne powołania do służby kapłańskiej.

6. Wszystkim życzymy obfitości darów Ducha Świętego.

Prosimy o ofiary na pokrycie kosztów druku gazetki. ***Bóg zapłać!***

Redagują: ks. dr Dominik Koperski oraz Parafianie. Strona internetowa Parafii: **www.swaugustyn.pl**

Wydawca: Parafia św. Augustyna, ul. Nowolipki 18, 01-019 Warszawa.